

giblamo. Celo zimo smo se prav pridno gibali na polju prosvete, zvečine na odru v lastnem društvenem domu. Kar naenkrat so prerezali žile, da da bil motor, ki nas je gibal in vabil k delu, vnaprej neuporabljiv in nesposoben. Pa smo uporabili mirujoči motor, naj on poganja življenje v naših vrstah. »Slehernik« mora med ljudi! To je bil naš sklep in nezlomljiva volja. Prav resno smo se lotili dokaj težke vprizoritve, toda sovražnik se je zbal religioznega »Slehernika«, je skočil in napad in ga zadržal. Praznik sv. Jožefa ni smel biti kronan s tako prireditvijo po volji maloštevilnih nepristašev katoliškega delovanja, zato smo ga preložili na 26. marc. Nabito polna dvorana ni mogla sprejeti preštevilnih gledalcev. Igrali so igralci nad vse pričakovanje dobro, pokazali so, da razumejo nuditi tudi globoke duševne vrednote, želi so viharno odobravanje. Dvorana se je morala naslednje nedelje še enkrat odpreti za ponavljanje »Slehernika«. Tudi tokrat je bil obisk časten, čeravno je ob času odhoda od doma dež marsikoga splašil in zadržal doma. S tem nismo dela končali. Svojo pozornost smo obrnili na dobroznanega »Guzaja«, naštudirali ga in stopili z njim 30. aprila pred silno radovedno in težko pričakujoče občinstvo, ki je do zadnjega napolnilo dvorano. Želja je, da bi ga ponovili, a mi gremo naprej, da podamo nekaj izvirnega, moralno dobrega in vzgojnega. To pa je dekliška trofejanska igra »Prisegam«, polna humorja in resnih prizorov nalašč za naše moralno suhe čase. Igrala jo bodo dekleta 21. t. m. V vsem zasledujemo namen »krščanske šole«, ki pa je nekaterniki ne vidijo radi ter ji delajo vse mogoče ovire, če je že ne morejo zatreti. Pa tudi fantje se vežbajo v svojem »šramlu«. Neustrašeno so stopili pred občinstvo ob »Guzaju« ter želi navdušeno priznanje za svoj prvi nastop. Mi smo mladi in nam se hoče v teh resnih časih smotrenega dela za dvig in okrepitev verskomornalnega prebujanja. Iz naroda za blagor naroda gredo naše težnje! Pozdravljeni! — »Krščanska šola.«

Zlati zaklad iz francoske revolucije.

Med svetovno vojno je bil potopljen od nemške podmornice angleški parnik »Egipt«, ki je prevažal bogat zaklad zlata. Sedaj po vojni so na dno morja pogreznjeno zlato z velikim trudom dvignili in rešili. Dviganje zlatega zaklada iz potopljenega »Egipta« je bila zelo dobra šola za nadaljna dvigalna dela. Na raznih krajih ob evropski obali so sedaj na delu potapljaške ladje, da bi izrgale morskemu dnu ogromne zaklade, katere so pogoltnili valovi tekom stoletij vsled ponesrečenj ali ob priliki pomorskih bitk. Pri Vigo na Španskem se trudijo potapljači, da bi izsledili v španski nasledstveni vojni od Angležev potopljeno prevozno ladjo, ki je imela na krovu vojni zaklad francoskega brodograja. Ob izlivu francoske reke Seine iščejo francosko, leta 1790 potopljeno ladjo »Telemaque«. Na ladji so bili od francoskega kralja Ludvika XVI. oteti milijoni in znamenita ovratnica iz biserov, ki je bila last francoske med revolucijo obglavljene kraljice Marije Antoinette.

Na Silvestrovo 1789 sta se pripravljali v francoski lukij Rouen dve ladji

na odhod. Naenkrat pa se je pojavilo v pristanišču oboroženo krdelo, kateremu je načeloval policijski komisar. Revolucijska oblast v Parizu je bila izdala povelje, da mora odposlana četa za vsako ceno preprečiti odhod obeh jadrnic. Posadko prve ladje so revolucionarji presenetili in proglasili tovor za plen francoske republike.

Drugi jadrnici »Telemaque« pa je uspelo, da je razpela jadra in ušla v temno noč. Dva dni po pobegu jo je zalotil silovit vihar ob izlivu reke Seine v morje, jo pognal ob skalovje, da se je popolnoma razbila in se potopila z moštvom in blagovno vsebino.

Na Angleškem je pričakovalo 35 najbogatejših francoskih prognancev zastonj cele tedne na prihod zakladov,

Sv. Barbara v Slov. goricah. Ob sv. misijonu se je ustanovilo Apostolstvo mož in fantov, res lepo jih je bilo gledati prvo nedeljo maja ko so v močnih vrstah pristopili k mizi Gospodovi. — Občina Korena bo letos zemeljska dela na cesti dokončala. Res veliko in težko delo, ki ga vrši ta občina, bo izgotovljeno kljub raznim težkočam, intrigam bo šla lepa cesta po sredini občine. Tisti ljudje, kateri bi morali to akcijo podpirati, jo še skušajo zavlačevati, ljudje ki so v občini tako 15 let gospodarili, da so kvakale žabe po cestah, jih seveda vsak napredek boli. Upanje je, da takšni kratkovidneži ne bodo imeli po novem občinskem zakonu več besede v občinski samoupravi. — V Spodnji Koreni, župnija Sv. Martin, bo dne 23. julija vesel dogodek. Ta dan bo daroval prvo sv. mašo v šmartinski cerkvi č. g. novomašnik Franjo Pečar, korenški rojak. Mlademu božjemu namestniku daj Bog obilo sreče in blagoslova na njegovi poti v dobrobit našega milega slovenskega naroda!

Sv. Ana v Slov. goricah. V celi župniji se vršijo priprave, da bo lepa slovesnost posvečenja zvonov in sv. birne kolikor mogoče svečana in vesela. Župnijski odbor Katoliške akcije je delo podrobno organiziral. Da se tudi na duši pripravimo za prihod sv. Duha, se bo obhajala evharistična tridnevnička kot priprava za sv. birmo v dnevih 25., 26. in 27. maja t. l., to je na Vnebohod, petek in soboto. Tridnevničko bo vodil preč. p. Ladislav, kapucin iz Ptujja. Vsi se bomo tridnevničke udeležili z navdušenjem, da bodo naša srca tem bolj pripravna in dovzetna za darove in milosti sv. Duha.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Letošnje leto je umrlo v naši župniji že do sedaj več ljudi, kakor prejšnja leta celo leto. Če bo šlo to tako naprej, bomo imeli na koncu leta veliko več smrtnih slučajev kot pa rojstev. Zadnji je umrl znani vinski prekupčevalec F. Mulec iz Oseka. Pripeljal je vino v Maribor in pri spravljanju polnega sode v neko vinsko klet ga je poln sod podrli in težko poškodoval tako, da je par ur pozneje umrl. Pokopan je bil na pobeškem pokopališču v Mariboru. Naj mu bo zemljica lahka! — Istočasno bi se kmalu zgodila druga smrtna nesreča. Posestnik Kodar in posestniški sin Janez Majcenič sta peljala po klanecu v Zg. Porčiču proti posestniku Inkretu težko naložen voz listja, Na-

katere bi naj bila otela razbita barka preko kanala.

Mnogo pozneje so zvedeli iz francoskih kraljevih zapiskov, da je zaupal francoski kralj Ludvik XVI. pretežno večino svojega zasebnega premoženja kapitanu jadrnice »Telemaque«. Šlo je v tem slučaju za 25 milijonov v zlatih novcih, za francoski kronski zaklad in za že omenjeno kraljičino ovratnico. Celotni potopljeni tovor je cenjen na 80 milijonov frankov.

Vsi tekom desetletij za dvig te ladje storjeni poskusi so bili brezuspešni. Zadnje dni so se lotili dvigalnega dela z najmodernejšimi in že uspešno preiskušeni potapljaškimi sredstvi in pripomočki. Ostanke ladje so na debelo preplavljeni s peskom in je radi tega iskanje tako težavno.

enkrat pa se je ob klanecu vdrla zemlja pod nogami Majceniča, ki je z zemljo vred zdrknil pod voz. Ko ga je na prsni koš že močno pritisnilo, pri čemer je zadobil težje notranje poškodbe. Le previdnosti božji in hladnokrvnosti Kodra, ki je konje hitro ustavil, se je treba zahvaliti, da se ni pripetila še težja nesreča. Upamo in želimo, da bo Majcenič kmalu okreval. — Kakor druga leta, so tudi letos kljub slabemu vremenu prišle Florijanove procesije iz sosednjih župnij. Tudi tokrat so po vrsti v cerkvi nastopili posamezni pevski zbori, da pokažejo, kaj da zmorejo. In res, vsi zbori so svojo nalogo častno rešili. Na novo sta se postavila šentlenarški in ruđerški zbor, pa tudi ta dva sta se prav dobro odrezala. — Naša romarska cerkev se pomlaja. Zidarji prav pridno popravljajo na zunanjsčini cerkve, in ako ne bo vreme preveč nagajalo, bo naša cerkev za letošnjo birmo prav okusno in svatovsko prenovljena.

Rače. Dne 8. maja zjutraj ob dveh je preminul po vsem Dravskem polju znan in povesod priljubljen kamnosek g. Franc Koban. Pokojni je bil vzoren družinski oče in vzoren gospodar. Tudi kot veren katoličan je bil poznan med svojimi znanci. Ze celo pomlad je čutil v sebi kal smrti in nekako sluteč bližnji konec večkrat govoril ljubljeni ženi, da bo letos moral umreti. Vedel je, da je bolezen, ki je ni izdal nikomur, in ki ga je zadnja leta razjedala, dozorela in z njo tudi sam. Pa je prišla pljučnica, dva dni je ležal, tretji dan pa z Bogom spravljen izdihnil. Trpljenje sta mu lajšala g. dr. Trnovski, zdravnik iz Poljčan, in dr. Marinič, zdravnik iz Maribora. Zapuščena žena in šest nepreskrbljenih otrok. Bodi mu zemljica lahka, žalujočim ostalim naše globoko sočalje!

Hajdina pri Ptujju. V petek dne 12. t. m. je plat zvozna naznanil požar. Pogorelo je vse poslopje s pohištvom in obleko posestnika Marka Cestnik na Spodnji Hajdini. Cestnikova žena in njene dve sestri so dobile močne opekline. Pri rešilnem delu si je ožgal lase Gustl Hojnik iz Podvinca, ki je bil takrat na Hajdini. Večer je zanetil požar na zraven stoječem štolčevem gospodarskem poslopiju. Ogenj je bil podtaknjen. — Prošli petek je nastal požar pri Francu in Jerčki Zajšek. Ogorek od slabo ugašene cigare se je vnel v žepu, ko je sukinja visela v omari. Ogenj so domači takoj opazili ter ga zadušili. Vendar je zgorela omara in vsa obleka. Škode je 3000 Din. Obleka in omara ni bila zavarovana.

Gornja Radgona. Naša mladina se zelo giblje in napreduje; dekleta so lepo proslavila materin dan, igrala lepo igro »Večna mladost

in lepota. Fantje pa igrajo v nedeljo dne 21. t. m. Krekovo igro »Pravica se je izkazala«. Ob enem nastopi nov 20članski moški zbor samih fantov s krasno Mihelčičevo skladbo »Nebo žari« in z nekaterimi koroškimi narodnimi pesmami. Dobiček gre za uboge otroke. — Ustanovilo se je novo društvo Vincencijeva konferenca, katera zbira prispevke za našo dečo in jih je že 52 otrok obdarila z novimi oblekami. Vsi otroci so pa tudi pri Marijinem vrtcu in za dobrotnike molijo. Konferenca da tudi zajtrk vsem otrokom, ki kot člani Marijinega vrtca gredo na določen dan k mesečnemu sv. obhajilu. Za te otroke je zapustila v pretečenem tednu umrla gospodinja in mati Roza Zemljič, po domače Gulmanova iz Lomanoš, lepo svoto 200 Din. Bila je to dobra žena, kakršnih čarav slovenski narod posebno potrebuje. Kako je bila priljubljena, je pokazal pogreb, kjer se je zbralo toliko ljudstva, da ga v Lomanoših še ni bilo nikoli. Trije duhovniki so jo spremljali prav do doma, kjer jim je bila tolikokrat dobra Marta. Zapuščča žalostnega moža in eno pridno hčerko. Družini izrekamo iskreno sožalje. Rajna mati pa naj uživa zaslužen plačilo!

Polesšak pri Ptujju. S kako nedolžnim veseljem se je veselil in pričakoval dan svete birne 11letni fantek Martina Plohl iz Hlaponce. A božja roka, ki vse modro vodi, je s svojo poslanko smrtjo drugače ukrenila. Na veliko žalost staršev je fantek ravno pred birno zbolel, bil prepeljan v ptujsko bolnico, tam umrl in bil zadnjo nedeljo pokopan. Tem večja izguba je za starše, ker je bil fantek posebno bister, nadarjen, priden v šoli in doma. Čeravno vrli Stanko ni čakal, da bi bil prejel tu milost sv. birne, je upati, kakor je bil tukaj priden član Marijinega vrtca, je tudi sedaj v nebesih pri svoji dobri materi Mariji, kjer prosi za svoje žalostne starše, bratca in sestrico. V večnost se je tudi preselila sestra žene našega dobrega krojača g. Kečeka na Polenšaku. Prišla je od Sv. Lenarta k svoji sestri na obisk, tu zbolela ter na pljučnici v 50. letu umrla in bila na našem pokopališču pokopana. Iz daljne Holandije je prišla tužna vest, da se je tam ponesrečil naš domačinec France Tuš iz Polenec iz znane krščanske in zavedne hiše Tušove. Rajni je tudi v daljni deželi ostal zvest sin Slovenije in katoliške vere. Pokojnemu Francu naj bo tuja zemlja lahka! Rajnim naj sveti večna luč, a preostalim naše sožalje! — Na prvo majniško nedeljo je bila tudi lepa družinska slovesnost. 50letnico skupnega življenja sta obhajala zakonca Megla iz Hlaponce. Ob zlati poroki, ki sta jo spet pred oltarjem v domači Marijini cerkvi ponovila, njima želimo vse najboljše tja do skrajnih mej človeškega življenja!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kakor vsako leto, tako tudi letos gre običajna procesija od podružnice Sv. Duha na Stari gori dne 30. maja ob 12. uri opoldne k Mariji Bistriški na Hrvaško. K temu se pripomni, da idemo letos eno uro prej nego minula leta, to je ob dvanajstih, ne pa šele ob enih popoldne. To pa radi tega, da pridemo zvečer prej k Sv. Barbari v Halozah. Udeležite se v obilnem številu! Končno še ome nim, da so se te božje poti nekdanj udeleževali tudi romarji iz sosednjih župnij, tako tudi sedaj želimo, da se nam pridružite. Tako torej, častilci Marije Bistriške, na svidenje! Vodja romarjev.

Veržej. Dodatno k naznanilo o prazniku Marije Pomočnice dne 24. in 25. maja prosi vodstvo salezijanskega Marijanišča, da se udeleže Marijine družbe v kolikor mogoče z zastavo slovesne procesije s kipom Marije Po-

močnice. Če ni pretežavno, naj se naznani nekaj dni poprej njih udeležba, da bo mogoče že vnaprej določiti prostor. Ako bo mirno in lepo vreme, bo na predvečer praznika po govoru ob 7. uri procesija z lučkami in razsvetljava.

Sv. Venčesl. Dne 2. maja smo obhajali žalosten pogreb mlade posestnice Angele Podkrižnik, ki je živela v zakonskem stanu malo manj kot eno leto. Dne 9. maja 1932 smo obhajali dvojno skupno poroko, od sedaj pokojne Angele in od njenega brata Jakoba Tomažiča. Njenemu kratkemu in srečnemu zakonskemu življenju je neusmiljena jetika napravila konec. Pokojnica je zapustila žalujočega moža Franca Podkrižnika, kakor tudi sestre in brate, ki se najlepše zahvaljujejo vsem številnim udeležencem njenega pogreba. Naj počiva v miru!

Konjice. Dne 30. aprila smo pri nas doživeli redko slavnost. Proizvajal se je namreč v »Slovenskem gospodarju« dvakrat napovedani Haydenov oratorij »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«. Prireditev je bila nad vse krasna in velezanimiva. Udeležba ogromna. Trajala je pičlo poldruge uro. Okoli 1000 ljudi je prihitelo, da prisostvuje tej umetniški proslavi 1900letnice trpljenja in smrti Gospodove. — Vedno huje in huje nas stiska strašna gospodarska kriza. Kmet je izgubil zaupanje in vsaka tolažba o boljši bodočnosti je kaplja v morje. Vsaka beseda in vsak pogovor omenja krizo: »Da bi bilo le denarja več! Vsi gremo rakovo pot!« Kriza pa vedno hujše pritiska, obenem tudi ljudje skoro ne trpijo več drug drugega. Vsak dan narašča med ljudmi nevoščljivost, sovraštvo in nezaupanje. To je pa še strašnejša kriza od prve.

Tepanje pri Konjicah. Ustavitev obrata v pohorskem granitolomu nad Oplotnico je hudo zadela tudi marsikoga izmed tukajšnjih kmetov-voznikov. Kot gospodar bi moral poskrbeti redno za davke in vsaj za najnujnejše domače potrebščine, a nima vira, iz katerega bi črpal dohodke, ki bi mu to omogočili. Ker je Lavričeva tovarna tudi zelo omejila svoj obrat, je bilo vsled odpusta delavcev težko prizadetih tudi nekaj tukajšnjih delavskih družin. »Slovenski gospodar« prihaja tudi letos skoro v vsako hišo. Vse ga rado čita. Nekateri ga prečitajo do zadnje pike. Povesti »Trojno gorje« in »Guzaj« kar ne moremo pozabiti. Zanimali sta nas tako, da smo komaj dočakali nadaljevanja v naslednjih številkah. Nekateri imajo ti dve povesti še sedaj skrbno shranjeni. »Slovenski gospodar« je bil in tudi še ostane ljubljene našega kmetskega človeka-trpina.

Sv. Jurij ob južni žel. Prostovoljno gasilno društvo okolica priredi v soboto dne 20. maja, ob osmih zvečer, in v nedeljo dne 21. t. m. ob treh popoldan v dvorani Katoliškega doma v seloigro »Voda«. Čisti dobiček je namenjen za gasilske potrebščine. Vljudno vabljeni od bliž in daleč!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Prav je imel dopisnik v dopisu iz naše fare, da bo konec slabih časov, da si bomo vendar enkrat lahko zakrpali luknje po žepih in napolnili naše suhe mošnje. Pa šmentano, oko postave je to onemogočilo. Nekdo je namreč mislil ustanoviti tvornico za izdelovanje denarja. Pa ni šlo po sreči. In sedaj je dotični ričet. — Naši pevci so nam napravili pod vodstvom novega g. organista Josipa Sekirnika mnogo velikonočnega veselja. Hvala njim za njih trud in požrtvovalnost. Vsi želimo, da vztrajajo še nadalje ter nas razveselijo v teh težkih časih vsaj v nedeljo, da ob lepem

petju pozabimo na težave, ki nas tarejo. Lepa pesem je fantu v ponos, ne pa divje kričanje in pretepanje. To ponižuje vsakega fanta, nobenemu ne dela časti. — Mnogo še imamo novic, pa dovolj za enkrat, da ne brcne g. urednik mojega dopisa v koš. Pozdrav vsem, ki se zbirajo okoli ljubega »Slovenskega gospodarja«.

Zabukovje. Preselila se je v večnost Marija Kunšek na Padežu, mati šolske sestre Favstine. Bila je skrbna gospodinja, dobra mati, v boleznih potrpežljiva in vdana v božjo voljo. Nenadoma nas je zapustil Franc Budna, posestnik na Miškem vrhu. Srčna kap mu je pretrgala nit življenja v najboljši moški dobi. — Zapustil nas je šolski upravitelj g. Rutar Ludvik. Bil je dober vzgojitelj. Bog mu daj srečo na novem mestu! Novoimenovana učiteljica ima dopust, tako da mora sedaj g. učiteljica Hvala sama poučevati 140 otrok.

Koprivnica pri Rajhenburgu. Odkar so nam razpustili naše prosvetno društvo, je mladina še bolj sama sebi prepuščena. Namesto v čitanju dobrih knjig si išče veselja pri godcih, plesalcih, v pijači dobrega vinca, ki ga poceni dobi v kleteh. Tukaj notri še polni sodi kličejo daleč v doline, v trge in vasi ter v daljna mesta: »Prijetelji dobrega vina, pridite poskusit, in jaz vas bom poživil, stare in boine, gospode in druge ljudi. Po dva do tri dinarje me moj gospodar proda. Dober sem, pa sem bolj poceni, kakor voda v mestih!«

Koprivnica pri Rajhenburgu. V zadnjem času so imeli gg. orožniki veliko opravka v Koprivnici. Kdo je kriv? Zopet vinček, ki je tako dober in močan! »Oj vinček, vinček, vinček moj, ti rajzal boš z menoj!« pa ne v prijazno domačo hišo, ampak v neprijazno spokorno ječo čez Veternik. — Imeli smo v tekočem letu že 12 marličev od 67 do 85 let, katerih skupna starost znaša blizu 700 let. Najmlajša med njimi je bila Franca Lah, komaj 56 let stara. Nalezla se je boleznii v požrtvovalnem delu za svojo družino. Vzgojila jo je v strogo verskem in narodnem duhu. Veličasten pogreb je pokazal, kako zelo jo je čislala cela fara. Posebno ljubezen je imela do revežev, nobeden ni šel od hiše brez daru. Znala jih je tudi lepo tolažiti. Bog ji bodi plačnik. Na svidenje v nebesih!

Kozje. Dne 7. maja smo položili k večnemu miru blago gospo Ano Verstovšek, soprogo magistratnega uradnika g. Vinka Verstovšek iz Maribora. Kako je bila pokojnica priljubljena, priča mnogoštevilna udeležba iz vseh slojev pri pogrebu v Mariboru in žalni sprevod v Kozjem, tako veličasten, kakoršnega kozjanska župnija že dolgo ni videla. S tem se ji je kozjanska fara na dostojen način oddolžila za njeno veliko ljubezen do domače grude, kamor je tako rada zahajala na svoje malo posestvice na solčnem Klancu. Rajnka je bila tudi velika ljubiteljica prirode in cvetic. Kako vesela je bila, če se je je kdo spomnil v bolnici s šopkom cvetic. Kar oči so se ji orosile. V plačilo za to je umrla v cvetočem maju, njena krsta in grob sta bila tako zasuta s cvetjem in vencii, da se iz njih kar videla nista. Bila pa je blaga pokojnica tudi velika prijateljica pesmi, bodisi vasele narodne, bodisi nabožne. Še par dni pred smrtjo je v postelji zapela znano nabožno pesem iz svoje domačije. V kako tolažbo bi ji bilo, ko bi slišala, kako so se številni odlični pevci pevskega društva »Maribor« poslovili od nje z dovršeno zapetimi žalostinkami in jo celo pospremili tjadol v daljnje Kozje. Kar je rajna gospa v tem življenju ljubila lepega, vse ji je dobri Bog obilo naklonil na njeni zadnji poti. Globokoverna, poštena, značajna, odloč-

na, po umu in srcu bogato obdarovana, vrhu tega zmiraj vedre in vesele narave, se je morala priljubiti vsakomur. Težko jo bomo pogrešali vsi, ki smo jo poznali, posebno še njen bridko prizadeti gospod soprog in hčerka-edinka. Bog ju tolaži, in upanje v zopetno svidenje tam gor! nad zvezdami!

Brezje pri Mariboru. Gasilno društvo Marija Brezje pri Mariboru priredi dne 18. junija veliko tombolo na vrtu gostilne Lešnik ob treh popoldne.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Dne 5. maja je smrt s svojo neusmiljeno koso prerezala nit življenja in nam iztrgala iz naše sredine nam nad vse ljubljene očeta Alojza Jaušnik na Zgornjem Hlapju. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazala množica ljudstva, ki ga je spremljala na njegovi zadnji poti. Vsa čast in hvala gre tukaj g. župniku Erhatiču in našemu pevskeemu zboru za prekrasne in ganljive žalostinke. Vsem skupaj: Bog plačaj!

Libellče. Prav lep je naš kraj, bil je do sedaj kolikor toliko prav miren. V nedeljo, 7. t. m., pa se je zgodil slučaj, da sta dva napadla iz heznanega vzroka pred gostilno nekega K. R., ki je komaj ušel na varno. Zadevo imajo v rokah orožniki. — Minuli teden smo položili k večnemu počitku delavnega in zvestega Pugelnikovega Toneja, ki je 20 let pridno in skrbno služil svojemu gospodarju. — Meseca aprila smo imeli prav lepe obiske lovcev, ki so prišli iz raznih krajev na lov na divje peteline.

Pisatelj na trgu s sužnji.

Pisatelj Sirdar Ikbāl, All-šah iz Afganistana v osrednji Aziji, sedaj afganistanski poslanik v Londonu, je objavil pred kratkem v ameriškem časopisu sledeči doživljaj: »V majhni in neznanji vasi ob rusko-afganistanski meji so se podali ljudje kmalu k počitku. Naenkrat je prekinilo nočni mir peketanje konjskih kopit ter streljanje. Tolpa turkomanskih jezdecov drvi skozi vas. Stokanje odmeva iz hiš — predno so se iz trdnega nočnega spanja vzbujene ženske in moški zavedli, zakaj da gre, je že bil odločen boj med do zob oboroženimi trgovci s sužnji in napadenimi žrtvami. Bogato založena s plenom odbrzi tolpa iz sela. Ko se je Sirdar drugo jutro zavedel, strel iz puške ga je bil ranil, je opazil, da se nahaja v oazi Kicil Kum, več milj proč od njegovega potnega cilja. Štiri dni po zajetju si je toliko opomogel, da je lahko ugovarjal roparjem človeškega blaga. Edini odgovor, katerega je prejel na ugovor, je bila prav pošteno odmerjena porcija batin. Kljub temu so mu nudili tečno hrano, ker živo blago mora na trg v dobrem stanju. Po 14-dnevni ježi skozi pekočo puščavo je dospela karavana v Samarkand. Pred mestom se vrši sejm in tamkaj trgujejo s sužnji. Društvo narodov, ki je sicer o raznih nečloveških zadevah še dokaj dobro poučeno, najbrž ne zna ničesar o trgu s sužnji v divjem Turkestanu. Največ plačajo na sejmih za ženske in sicer povprečno po 30 funtov za eno. Prišel sem jaz na vrsto, pripoveduje Sirdar, moral sem navzgor po stopnicah vodnjaka, da so me kupci lahko dobro ogledali. Stal sem tam gor! cele 4 ure. Slednjič je prišel postaran trgovec, me je premuštral ter oti-

Vsa dekanija Slov. Bistrica!

bo zastopana v nedeljo dne 21. maja popoldne pri cerkveni proslavi

1900LETNICE KRISTUSOVE SMRTI v župni cerkvi v Slov. Bistrici.

Ob tej priliki izvaja Slovensko pevsko društvo »Maribor« s sodelovanjem solistov in vojaških ter civilnih godbenikov znamenito glasbeno delo:

»Seдем zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice, ki se dobijo v predprodaji v trgovini Pitschl v Slovenski Bistrici in eno uro pred koncertom tudi pri cerkvi. Vstopnina je 4, 6, 8 in 10 Din. Dekanija Slov. Bistrica bo v nedeljo manifestirala za Kristusa Kralja!

pal od vseh strani, vrgel je preko roke mojega gospodarja kos sukna in pod tem suknom sta sklenila na tistem kupčijo. Trgovec je plačal za mene 4 funte in 1 konja. Že prvo noč sem si ustvaril pri novem gospodarju načrt za pobeg, ki mi je tudi uspel, ker se je trgovec ukvarjal s pripravami za petelinji boj, ki bi se naj bil vršil drugi dan in ni dovolj pazil name sužnja.»

Če spremlja človeka sreča ...

Ferdinand Rabier, pred kratkem umrli podpredsednik francoskega senata, je imel v celem svojem življenju srečo. Napram vsem udarcem usode je bil osiguran in je večkrat kakor čudežno ušel smrti. Pred par leti je zavezil v osebni avto, v katerem se je peljal Rabier v senat, tovorni avtomobil v polnem diru. Osebni avto je vrgel sunek ob steno hiše, da se je ves razbil, šofer je obležal pri priči mrtev, Rabier se je izkopal izpod ruševin vozila brez vsake najmanjše praske in je le bil bled vsled trenutno prestalega strahu.

Nekaj let za tem se je zgodilo zunaj na podeželskem lovu, da se je sprožila neki neprevidni Parižanki neosigurana puška. Rabier, ki je stal komaj tri korake od ženske, je dobil celi naboj šiber v srebrno cigaretnico, koje pokrov je bil liki rešeto preluknjan, a niti eno zrno ni prodrlo do kože.

Ne baš dolgo pred smrtjo se je vozil Rabier z nočnim ekspresnim vlakom iz svojega volilnega okrožja nazaj proti Parizu. V vlaku je imel to smolo, da je na potu proti stranišču zamenjal vrata. V poltemi je odprl zunanje duri na vagonu in je padel iz vlaka na tir. Vsak drug bi si bil zlomil pri tako silovitem padcu tilnik; Rabierju, ki je že bil prekoračil 70. leto, se ni pripetilo pri tej nesreči prav nič. Peš je šel ob železnici do prihodnje postaje in je nadaljeval pot proti Parizu z drugim vlakom.

Tudi volilna sreča mu je bila skozi celo življenje zvesta spremljevalka. Le samo enkrat, in sicer takoj po vojni, je propadel kot kandidat pri volitvah. Časopis njegovega nasprotnika je izšel drugi dan z debelimi nadpisi, ki so

oznanjali javnosti napoved: »Rabier je za vedno vržen s političnega pozornišča.« Tri tedne za to prerokbo je sedel Rabier v senatu, kojega član je ostal do smrti.

Poslednje vesti.

Zborovanje za zgradbo ceste do Sv. Urbana nad Mariborom. Zadnje nedelje se je vrnilo dobro obiskano zborovanje glede zgradbe nove ceste na Sv. Urbana. Veliko zastopnikov, okoliških občin, mariborskega mesta in drugih odličnjakov je zborovalo v hiši krčmarja A. Jošta. Zbor je otvoril mladi posestnik Joško Hlade od Sv. Križa, ki je poudaril važnost ceste po vrhu Kozjaka, ki bi bila izredno važnega pomena za povzdigo tujskega prometa in v narodnogospodarskem oziru. Govoril je tudi g. bivši poslanec Žebot kot dober poznavalec obmejnih krajev, in delavni bivši načelnik cestnega odbora v Mariboru. Za cesto bo gotovo prispevala država, banska uprava, razne občine in kmetje s prostovoljnim delom. Izvolili so gradbeni odbor, v katerem so zastopani domačini in odlične osebnosti iz Maribora.

Vlom v Halozah. V Paradižu pri Sv. Barbari v Halozah so neznaní vlomilci v noči obiskali hišo g. Rudolfa Mionia, bivšega višjega revidenta v Ptuj. Odnegli so posteljnino, kuhinjsko posodo, galico, vino in žganje, ki sta bila določena kot deputat oskrbniku Emeršiču.

Konjske dirke na Cvenu pri Ljutomeru. — Kolo jahačev in vozačev v Ljutomeru priredi na praznik Vnebohoda dne 25. maja 1933, ob 3. popoldne kasaške konjske dirke na dirkališču na Cvenu pri Ljutomeru. Dirke se bodo vršile po določilih kasaških dirkalnih predpisov. Vozili bodo po večini svetovnoznaní konji murpoljske kmetijske reje, ki so že večkrat zmagali na tuzemskih in inozemskih dirkah.

Dva samomora v Ljubljani. V Ljubljani si je končala življenje z izpítjem izola 23letna žena fotografa Brigita Kunčeva. Vzrok samomora so najbrž družinske razmere. — Vsled prostovoljnega zastrupljenja s plinom so našli mrtvo v zajutrkovalnici Krisch v Šolskem drevoredu Marijo Vovkovo, natakario, doma iz Dohrega polja in rojena leta 1908.

Romarjem k Majki Elstriški v vednost. Kakor vsako leto, bo tudi letos za slovenske romarje pridiga in pete litanije in sicer v četrtek dne 1. junija, ob štirih popoldne, v petek dne 2. junija pa ob treh. V četrtek zvečer veličastna rimska procesija. Zveza na železnici ugodna tja in nazaj!

MALA OZNANILA

Prevzame hranilne knjižnice Zadrúžne posojilnice v Konjicah. Črešnar Anton, Okoška gora 59, p. Oplotnica. 622

Vinogradniki! Gostilno za točenje lastnega vina se odda v najem. Naslov v upr. lista. 621

Prodaja se viničarija (3 orale) blizu okrajne ceste. Jarenina št. 8. 623

Iščem osebe v vseh krajih, ki bi nakupovale jajca, plačam procenite. Pišite na upravo lista. 626

Mladenič, vojaščino prost, pošten, kmetijsko izobražen, želi službo pri posestniku ali veleposestniku s 1. junijem. Poštno-ležeče Guštanj pod imenom Mernik. 624

Deklo, katera bi imela tudi veselje z kuhanjem, spréjme Ernest Golob, gostilničar pri Sv. Trojici v Slov. goricah. 625